

Mangebladet Lupin

Lupinus polyphyllus

Lupin kaldtes tidligere 'ulvebønne', som er et navn, der mere end antyder, at frøene i den farvestrålende blomst *ikke* er spiselige.

Lupin er flerårig og udbredt på den nordlige halvkugle.

Den dyrkes som sideafgrøde til jordforbedring, fordi den tilfører jorden kvælstof opsamlet fra nogle knolde på rødderne.

Landbrugslupinen er oftest gul, men lupiner findes i mange farvevarianter, der som reglen hører til på den blå farveskala.

Lupinen har fingerdelte blade og en tæt, opret blomsterklase, der blomstrer midt på sommeren.

Rødderne er tykke og dybtgående.

Lupin trives bedst i fuld sol og tager til takke med tør og mager jord. Man finder den undertiden forvildet fra haver.

Frøene sidder i bælg, der gerne spirer, især hvis de genses kort efter modningen.

Formering ved stiklinger er også mulig, hvorimod det er svært at flytte planten på grund af den tykke rod.

Lupin er en Mariaplante på grund af en legende om jomfru Marias flugt til Ægypten. På flugten lod vor frue lod sig skræmme af de raslende frøstande på planten, som hun fejlagtigt troede var Herodes soldater, der lå på lur.

Da hun forbandede dem, visnede de bort, men da hun indså sin misforståelse og i stedet velsignede dem, blev de til de farvestrålende blomster, vi kender i dag.

I Middelalderhaven vokser lupinen i Mariabedet.